

Не е магия и все пак...

Преди няколко години седях в залата за заминаващи на лондонското летище „Хийтроу“, чакайки да обявят полета ми за Сан Франциско. През последните два месеца бях продала къщата си заедно с новата кухня (за която спестявах осем години!), бях се отказала от вещите си, бях поставила край на една връзка и макар да се намирах на върха на кариерата си, напусках също и нея, за да се върна в колежа. По онова време не можех да обясня защо. *Знаех* защо, но нямаше логично или разумно основание за действията ми. Единственото, което мога да ви кажа, е, че следвах интуицията си и в крайна сметка това ме доведе до книгата, която в момента държите в ръце.

Ако имах вълшебна пръчица, бих ви дала дар, който да промени живота ви – дар, който ще ви позволи да вярвате в себе си, да градите дълбоки, открити връзки, да вземате смели и вдъхновени решения, да знаете на кога да се доверявате. Всъщност, ако имах вълшебна пръчица, щях да я използвам, за да ви смущавам в ребрата, защото вие вече притежавате този дар – собствената ви интуиция.

Много години съм работила като катализатор на интуицията. По-голямата част от клиентите ми идват при мен, защото са се сблъскали с препятствия или бариери, които ги възпират да са такива, каквито искат да бъдат, да живеят живота, който искат или да разберат връзката си с най-важните хора. С помощта на интуиция, психология, духовни дисциплини и малко житейско консултиране (лайфкоучинг), аз им давам инструменти и информацията, нужни им за промяната. В интерес на истината, често ми казват, че потвърждавам нещо, което *вече* са знаели. Единственото, което аз правя, е да облека в думи това, което вътрешно знаят, но не могат да изразят. Пишейки тази книга, аз всъщност ще се лиша от работата си, защото ще ви покажа, че **ВИЕ ЗНАЕТЕ!**

Боли ме, че толкова много хора преминават през живота си самотни, изолирани, нечути, неспособни да се доверят на самите себе си, лишени от вяра в себе си. Ала аз знам много за интуицията и разбирам, че това може да се избегне. Когато погледна назад към живота си, си спомням най-ясно, не местата, на които съм била, а времето, прекарано с радост в компанията на другите хора. Човешко е да изпитваме любяща връзка с другите. В крайна сметка за това се пее във всички велики песни за любовта.

На много хора им е трудно да запазят сърцата си отворени за любовта. Те имат основателни причини – сигурно и вие все някога сте се чувствали наранени, отритнати, принудени да замълчите или да се затворите в себе си. Казвам го с цялото си сърце, защото всеки ден го виждам в клиентите си. Но ако ви попитам кога пръв път сте заподозрели, че дадена ситуация или човек ще ви нарани, най-вероятно ще се окаже, че сте го знаели от самото начало, когато сте се запознали с човека или когато сте се озовали в съответната ситуация. И все пак сте позволили на ума си, а оттам и на егото си да управляват вземането на решения. Революцията настъпва, когато интуицията ви стане по-силна от страха, породен от егото. Когато не изхождате от егото си, другите не могат да ви контролират, астрахът не може да ви парализира.

Простете ми за обобщенията и допускането, че не живеете според интуицията си. Трябва да поясня, че не говоря за онази интуиция, на която досега са ви учили или сте изпитвали. Става дума за ново разбиране за интуитивното познание, което не включва егото – онзи глас в главата ви, който си мисли, че „знае“ кое е най-добро за вас... Говоря за познание без думи, възникващо дълбоко вътре във вас, след като успеете да накарате егото си да млъкне поне за минута и да се настроите към по-тихите, автентични честоти на интуицията си.

Предизвикателството пред мен е да напиша книга от думи за познанието без думи. Тя събира на едно място множество вдъхващи сила идеи, част от които може вече да са ви известни, защото се носят от поколение на поколение. Тази форма на еволюционна интуиция е революционна: тя обхваща психология, духовност и личностно развитие. Докато четете следващите страници, може би ще си казвате: „*Знаех* го“, защото познанието е било дълбоко вътре във вас, но са ви липсвали думите, с които да го изразите.

Без да преувеличаваме, ще кажем, че **да живееш интуитивно, означава да живееш свободно**. Щом свикнете да се доверявате на интуицията си, ще имате много по-голям контрол върху егото и страховете си и ще можете да се научите да живеете в щастливо изобилие.

Ние живеем във вълшебен свят на възможности. Когато го разберат правилно и прогледнат отвъд еднообразието на ежедневието, повечето хора се изпълват със вялост от идеята да развият интуицията си. Тя не е никаква паранормална или изключителна способност, а житейско умение. Това е ясно показано от Томас Дж. Станли, доктор на науките, който изучава поведението, навиците и нагласите на 733 милионери и мултимилionери за книгата си „Така мислят милионерите“, и открива, че причина номер едно хората да успяват в бизнеса са „интуитивните идеи“.

Дългогодишните ми изследвания ме доведоха до същото дълбоко разбиране за силата на интуицията в човешките отношения, в семейството, във вземането на решения и в етичния бизнес. Аз не просто го знам, аз живея по този начин.

Тази книга е пълна с умения за оцеляване в променящия се свят. Това не е пасивна еволюция, а активна революция за мир.

Как приемаме интуицията?

Съществува проблем, измъчващ повечето хора, които искат да живеят интуитивно: „*Как да разбера кога ми говори интуицията?*“ Това е важен въпрос, защото множество фактори играят роля в човешката психика при вземането на решение. Можем да объркаме интуицията със:

– Сляпа отчаяна надежда: най-вече когато се отнася за интимни връзки и търсим интуитивни знаци, които да ни кажат, че онзи, по когото си падаме, е „точният човек“. Ако мъжът на мечтите ни се казва Мак, всеки камион „Мак“, който ни задминава на шосето, се превръща в ЗНАК! Малко като късането на листенцата на маргаритка: „Обича ме, не ме обича...“ и решаването, ако спрем на „не ме обича“, че тази маргаритка очевидно е повредена.

– Страх: ако се боим, че няма да се справим с дадена работа, може да ни се струва, че имаме „лошо предчувствие за тази работа“ или просто да не се потрудим достатъчно да се подготвим за нея.

Неоправдан оптимизъм: толкова силно искам тази работа, че *знам*, че е моя!

– Досегашен опит: може да имате лошо чувство за някого, защото той или тя ви напомня на човек, който ви е наранил преди. С други думи, проектираме върху хората миналите си преживявания.

– Напасване на нещата: „Гадателката ми каза, че ме чакат пари, а после умря майка ми и ми остави къщата си.“

– Въображение: способността да проумяваме света чрез мисловния процес на създаване на истории, визуализация, идеи, преобразувани в картини, и блянове. Всичко, което виждате около себе си, се е зародило първоначално във въображение. Без него не можем да създадем нищо, но част от тези способности играят роля в интуицията, тъй като интуитивното познание използва въображението, за да „пресъздава“ познанието в картини – известно е като ясновидство. Понякога обаче е трудно да различим фантазиите от интуитивното познание.

В действителност съществуват само две форми на интуитивно познание: една, на която можете да се доверите, и друга, която изисква по-дълбоко вникване в произхода ѝ – гласът на егото. Важно е да го знаем, защото всички изброени по-горе фактори (освен въображението) идват от егото и не са интуиция...

За разлика от другите форми на информация, за интуитивното познание не е нужно усилие – просто премахвате бариерите и прозрението ви осенява.